

Náš Domov

č.97

leden 2024

Narozeniny v lednu oslaví

Výjimečně nám vyšel měsíc, kdy nikdo neslaví narozeniny, tak si popřejeme zdraví a štěstí pro všechny.

Svátek v lednu oslaví

- 23.1. Richter Zdeněk**
- 24.1. Hlavatá Milena**
- 25.1. Fňouk Miloš**

Státní svátky v lednu

- 1. 1. Den obnovy samostatného českého státu**
- 1. 1. Nový rok**

Významné dny v lednu

- 4.1. Světový den Braillova písma**
- 16. 1. Den památky Jana Palacha**
- 26.1. Mezinárodní den celníků**
- 27.1. Mezinárodní den památky obětí holocaustu**
- 27.1. Den památky obětí holocaustu**
- 28.1. Den ochrany osobních údajů**
- 31.1. Den dětí ulice**

Pro zasmání

**ALE NO TAK, KOČIČKO, VŽDYŤ
SE KAŽDOU CHVÍLI VZBUDĚJ,
JÁ UŽ FAKT MUSÍM JÍT...**

Tebe nerozčiluje neustálé pobíhání toho šneka?

Co bylo.....

*...co by to byl prosinec bez čertů
Anděla a Mikuláše...*

...navštívili jsme Hrádek u Nechanic...

...zaměstnanci si také užili...

*...všichni našli pod
stroměčkem svůj dárek,
Ježíšek nezapomněl
opravdu na nikoho...*

...zpívalo se...

Co bude...

1.1.		<i>Státní svátek - bez aktivit</i>
2.1.		<i>Individuální aktivita</i>
3.1.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
4.1.	10:00	<i>Bohoslužba</i>
5.1.	9:30	<i>MŠ Roháčova - tříkrálová sbírka</i>
6.1.	9:45	<i>Hudební dopoledne</i>
7.1.	9:45	<i>Mše svatá</i>
8.1.	9:30	<i>Bingo</i>
9.1.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
10.1.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
	13:30	<i>Kavárnička</i>
11.1.	9:30	<i>Čtení</i>
12.1.	9:30	<i>Zahrada v lednu</i>
13.1.	9:45	<i>Pohádkové dopoledne</i>
14.1.	9:45	<i>Mše svatá</i>
15.1.	9:30	<i>Čtení</i>
16.1.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
17.1.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
18.1.	9:30/13:30	<i>Pečení / oslava narozenin</i>
19.1.	9:30	<i>Bejvávalo</i>
20.1.	9:45	<i>Bingo</i>
21.1.	9:45	<i>Mše svatá</i>
22.1.	9:30	<i>Čtení</i>
23.1.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
24.1.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>
	13:30	<i>Kavárnička</i>
25.1.	9:30	<i>Promítání filmu</i>

26.1.	9:30	<i>Dopolední klub</i>
27.1.	9:45	<i>Společenské dopoledne</i>
28.1.	9:45	<i>Mše svatá</i>
29.1.	9:30	<i>Čtení</i>
30.1.	10:00	<i>Chytré hlavičky</i>
31.1.	10:00	<i>Zpívání s kytarou</i>

Rubrika: Poznáte je?

Nejznámější role je Gustav Anděl ve filmu Anděl na horách.

Jaroslav Marvan
Tak kdopak uhodl?

A dnes:

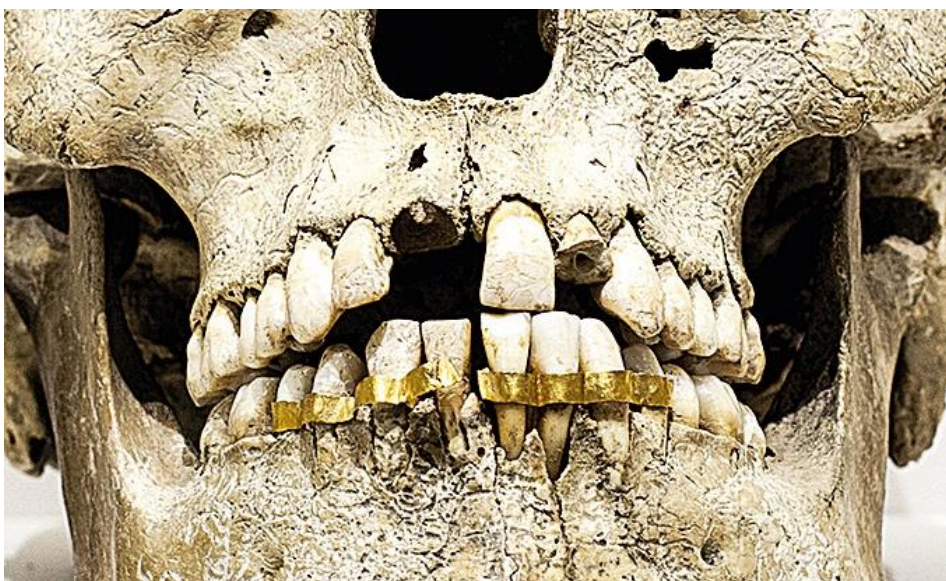
***Vzpomenete si, kdo hrál
manželku přednosta stanice
paní Julii Jelenovou?
Hereckým partnerem jí byl
František Burian.***

Jak vznikly ... rovnátka?

Starověk

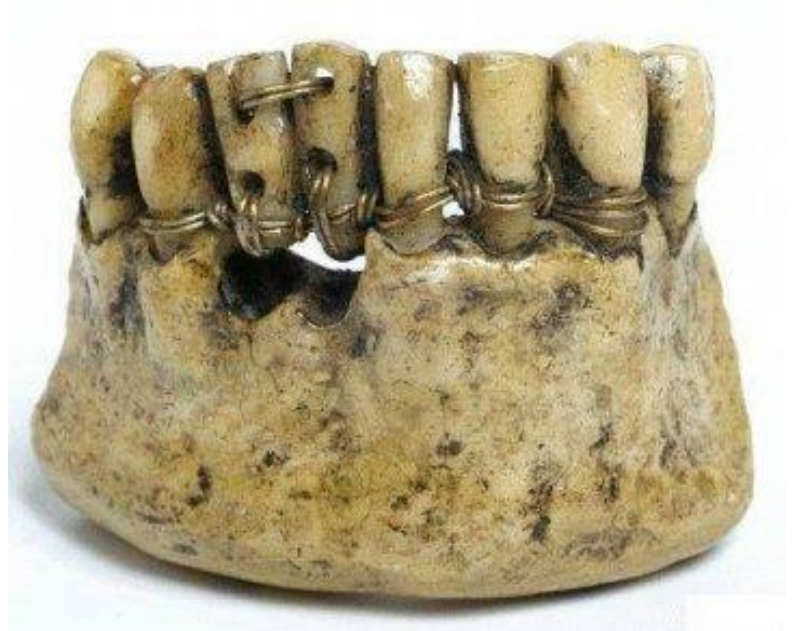
***Již řeční filozofové
se snažili
dosáhnout
krásného úsměvu.
Například samotný
Aristoteles či
Hypokrates
uvažovali o způsobech, jak srovnat zuby.***

O tom, že ortodoncie v primitivní verzi existovala již ve starověku, svědčí nálezy starověkých mumií se zuby pokrytými kovovými pláty. Ne ve všech případech tyto nálezy ale nasvědčovaly snaze našich předků o srovnání zubů. V některých případech měly totiž tyto pláty zajistit, aby zuby putovaly s mrtvými až do posmrtného života.

Vůbec první záznamy o rovnání zubů pocházejí z Říma, kdy se filozof a lékař Aulus Cornelius Celsus pokoušel o srovnání zubů pomocí pravidelného tlaků prstů v určitých bodech.

Co se týče dalších procedur rovnání, materiály používané k zubařským účelům byly v tomto období opravdu rozmanité. Některé starověké společnosti například používaly místo kovových rovnátek jakési struny, které byly vyráběny z vláken pocházejících ze střev živočichů. Proslýchá se, že je nosila dokonce i Kleopatra.

18.století

K zásadnímu rozvoji ortodoncie došlo v 18. a 19. století. Za zakladatele moderní ortodoncie bývá považován francouzský zubař Pierre Fauchard, který v roce 1728 publikoval knihu s názvem "The Surgeon Dentist" – Chirurg-zubař,

kteřá byla částečně věnována také metodám rovnání zubů. Fauchard ve své praxi používal strojek, který nazýval “Bandeau” jenž byl ve tvaru podkovy a sloužil k rozšiřování patra.

Roku 1754 jej následoval knihou “The Dentist’s Art” další francouzský zubař Louis Bourdet, který byl mimo jiné zubařem francouzského krále. V jedné z kapitol tohoto díla se také věnuje zubnímu rovnání. Bourdet také zdokonalil “Bandeau” a byl prvním zaznamenaným zubním lékařem, který doporučil extrakci premolárů ke zmírnění vytlačení jiných zubů a ke zlepšení růstu čelisti.

19.století

Přestože se rovnání zubů a patra praktikovalo už od pradávna, ortodoncie jako věda sama o sobě neexistovala až do poloviny

19. století, kdy několik významných zubařů přispělo pomocí nejrůznějších nástrojů ke zdokonalení rovnátek.

Například roku 1819 Delabarre poprvé představil tzv. wire crib, která znamenala počátek moderní ortodoncie, gumičky zas byly vynalezeny Maynardem v roce 1843.

20.století

Počátkem 20.století přišel Edward Angle s vůbec prvním jednoduchým klasifikačním systémem, který rozděluje křivost zubů/náročnost/vadu do několika tříd jako je třída I, třída II atd. Tento systém je dodnes využíván zubaři k popisu toho, jak moc jsou zuby křivé, jak směřují nebo jak společně zapadají. Angle navíc významně přispěl k návrhu celé řady ortodontických a stomatologických přístrojů což znamenalo obrovské usnadnění práce v tomto oboru.

Stal se také zakladatelem první ortodontické školy, v roce 1901 zakladatelem americké ortodontické společnosti a roku 1907 vydal vůbec první ortodontický časopis.
Rovnátko a současnost

Díky snaze našich předků a barvitě historii rovnání zubů jsme se dostali až na špičku moderní

ortodoncie. V dnešní době máme na výběr z nepřeberného množství typů rovnátek a každý si může zvolit pro něj tu nejvhodnější variantu. Už dávno nejsou jedinou možností klasická fixní kovová rovnátka. Na výběr máme i aparáty z estetických materiálů, které ocení především dospělí pacienti, nebo dokonce neviditelná rovnátka.

Čím jsem chtěla být...

p. Mrázová – Chtěla jsem se něčím vyučit. Ráda jsem něco vymýšlela. Třeba různé vzorky, když jsem pletla. Mohla jsem být třeba návrhářka. Bohužel jsem měla problém s výstupním listem ze školy. Stěhovali jsme se a já si ho ve staré škole nemohla vyzvednout. A bez něj jsem se nemohla vyučit. Poprosila jsem maminku a ona mě pomohla sehnat práci u „Zlatníků“. Tam jsem vyráběla štipovací nitě. Po mateřské jsem šla pracovat do fabriky k „Sochorům“. Pracovala jsem tam jako tkadlena.

p. Strnadová – Můj tatínek zařídil, abych se šla učit dámskou krejčovou. Dílnu vedla moje sestřenice. Kdybych nešla k ní, musela bych na nucené práce do Německa. A to otec nechtěl, doma bych jim chyběla. Po vyučení jsem v dílně zůstala ještě 3 roky. Pak jsem si našla práci v továrně Texlen. Byla jsem tam přes 40 let. Měla jsem velký skosený stůl a na něm jsem popotahovala, čistila nebo prala utěrky, co jsme vyrobili. To jsem dělala až do důchodu. Šla jsem tam, protože jsem o sebe musela brzo starat sama. A bylo tam víc peněz. Měli jsme dobrou partu a chodili jsme s děvčaty rády tancovat. Jinak jsem vždy po práci vždy spěchala domů. Měli jsme totiž hospodářství a já musela pomáhat. Umět šít se mně v životě moc hodilo. Byl to dobrý přivýdělek. Šila jsem kolikrát až do dvou do rána. Na zlatou svatbu jsem si ušila nové šaty. Škoda, že mě už ruce neposlouchají, šila bych ráda i teď.

*Děkujeme,
s radostí pro Vás připravily
Pavčina Fridrichová a Andrea Kejzarová.*